

forrykker 2den Behandling til en 3die Behandling. Jeg vil derfor meget anbefale, at Forslaget bliver viist tilbage til Udvalget, blot for at denne formelle Banfelighed kan blive rettet.

Oyenboll: Jeg skal ikke komme ind paa det formelle Spørgsmaal, men jeg kan ikke undlade at udtale, at jeg slutter mig til de to ærede sidste Lædere. Der er imidlertid et Moment, som jeg synes nok kunde fortjene at komme i nogen Betragtning. Det er dels, saavidt jeg kunde forstaa, igaar blevet oplyst af den ærede Ordfører i Udvalget, dels har jeg læst det i Bladene, at den nærværende Sag i den allersidste Tid har været under en livlig Diskussion i forskellige Fagforeninger her i Byen, og det har været berettet, at der til Midsdagen i de nærmeste Dage vilde blive indgivet Andragender med forskellige Ønsker og Oplysninger angaaende nærværende Lovforslag. Det forekommer mig, at man skylder saadanne Foreninger, der vise Interesse for Sagen, det Hensyn, naar ellers de øvrige Forhold tillade det, at gjøre sig bekendt med de Andragender, som komme frem paa den Maade, inden man giver Sagen en yderligere Afslutning end den, den allerede har faaet. Det er for mig ogsaa et meget væsentligt Moment til at ønske 2den Behandling standstøt og Sagen viist tilbage til Udvalget. Det forekommer mig, at netop nu, hvor Spørgsmaalet — man maa sige, hvad man vil — er blevet noget forvasket, ialtsald for Mange af de ærede Medlemmer, bliver det en Betragtning, der yderligere kan bevæge det høie Thing til at anmode Udvalget om at tage Sagen under Overveelse paany, at vi saa tillige faae Leilighed til at tage under Overveelse de forskellige Andragender m. v., som ere bebudede at ville indkomme i den allernærmeste Tid. Jeg skal derfor støtte Forslaget om Tilbagevisning til Udvalget.

Ordføreren (Mathen): Det er blot et Par Bemærkninger, jeg skal tillade mig at fremsætte i Anledning af det fremsatte Forslag. Som det høie Thing vil have set, have vi ment, at der er Grund til at foretage nogen Forandring i Anordningen af Stoffet, og jeg har ikke i den Debat, der har været ført, hørt en eneste Grund, ifølge hvilken den Orden, som vi have tilladt os at foreslaa, skulde være slettere end den, Regjeringsforslaget indeholder. Jeg vil derfor sige, at jeg ikke ser, at den Orden, vi have foreslaaet, efter den Forhandling, som har fundet Sted, i nogen Henseende skulde frembyde Grund til at undergive Forslaget en ny Behandling. Ja, jeg har ikke hørt et eneste Punkt, med Hensyn til hvilket man har sagt, at den Orden, som vi have tilladt os at foreslaa, lider af Mangler. Jeg vil spørge ærede Medlemmer, om de erindre, at der er fremsørt nogen Anke mod den af os

foreslaaede Orden af Stoffet. Jeg har ikke hørt en eneste, og det forekommer mig, at, naar man altsaa vil støtte en Tilbagevisning væsentlig paa den formelle Omordning, maatte man dog have paavist Mangler med Hensyn til den, som det var nødvendigt at rette. Naar det ikke er paavist og der ikke er sagt et eneste Ord til Begrundelse deraf i Debatten, savner jeg den nødvendige Forudsætning for denne Tilbagevisning. Naar der f. Ex. i Regjeringens Forslag er en Deling af Bestemmelserne angaaende Kontrakternes formelle Affattelse i to Paragrafer, §§ 1 og 3, vil jeg spørge, om det ikke er en ligefrem Forbedring, at vort Forslag samler dem i een Paragraf. Saavidt jeg hørte, havde den høitagtede Indenrigsminister heller ikke det Mindste derimod. Den høitagtede Indenrigsminister accepterede den Orden, vi havde foreslaaet, han havde ikke nogen som helst Indvending derimod at fremsætte. Jeg har jo ogsaa tilladt mig at begrunde, hvorfor vi havde foreslaaet en forandret Orden af Paragraferne. Hensigten dermed var at gjøre Lovforslaget praktisk mere brugeligt, gjøre det saa let overskueligt som muligt. Maaste det er mislykkedes for os, men ærede Medlemmer, som nu foreslaa Tilbagevisning, have i hvert Fald ikke paavist, at Regjeringsforslaget skulde være bedre. Det ærede 1ste Medlem for 10de Kred (Telsen), som fandt Alt, hvad vi havde gjort, saa slet, har ikke paavist et eneste Punkt, hvor Regjeringsforslaget i Henseende til Ordningen er bedre. Saa længe det ærede Medlem ikke har paavist det, ser jeg ikke, at der er nogen Grund til at vrage det Forslag, vi have stillet. Men nu er det en Selvsølge, at, naar vi have foreslaaet disse formelle Ændringer, kunne vi ikke anmode det høie Thing om at stemme saa mange Gange om disse formelle Ændringsforslag; det mente vi ligefrem var at lægge altfor stort Vægt paa det høie Things Taalmodighed. Saa var der ikke Andet at gjøre for os end at sammensætte Ændringerne i et helt samlet Ændringsforslag. Det forekommer mig dog virkelig, at den Formforandring, der er foregaaet, indeholder i og for sig ingen Anledning til at undergive Forslaget en ny Behandling. Om et Forslag staar i den ene eller den anden Paragraf — ja, hvad gjør det saa endelig. Det vilde være at lægge endnu mere Vægt paa den Ting, end vi dog mene den fortjener. Altsaa, med Hensyn til Lovforslagets Form ser jeg egentlig ikke, der er nogen Grund til at undergive det en ny Behandling. Vi vilde ligefrem, hvis vi nu skulde behandle det igjen, staa fuldstændig forladte af al Veiledning, idet vi jo ikke engang vidste, hvilke Forandringer der skulde være Tale om at foretage. Vi have ikke hørt et eneste Punkt, som kunde tjene os til Veiledning ved en ny Behandling. Hvad er det for formelle Forandringer man ønsker? Jeg veed i Grunden ikke, hvad vi skulde